

Publicerad 2009-03-25 23:44 av the wall

Aldrig

Timmarna rullar fram likt dimman, upp över bergen, sprider sig ner till min djupaste tanke och invaderar den med dina blängande och längtande ögon.

Längtar bort och ångrar, tänker, tänker, jag tänker så mycket.

Jag vill försvinna nu, långt bort där dina ögon och andetag aldrig når mig igen.

Jag vill få dig att sluta andas i min nacke.

Du är allt jag inte vill ha, detta är allt jag någonsin aldrig önskat att det skulle bli.

Jag känner skulden som pressar ner mig mot marken, håller mig hårt som ett barn, som ett barn, snorigt och gråtande.

Ensam och svag, jag har lämnat livet i få beståndsdelar utspridda och söndersprängda.

Som om jag visste vad jag gjorde när jag såg på dig.. när jag fick extasen som en blixtnärvaro in i mina ögon, såg din längtan efter mer.

Jag tror att du vill att jag skall ge mig av från mig själv för att bli din.

Jag tänker aldrig bli din, aldrig, aldrig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wall med Poeter.se id #13353 innehar upphovsrätten